

דברי הכפר

איך להבין את הזיתים

איך להבין את הזיתים
את גאות הסקוסים והעוויתים
את בינת הנקנים להוציא
טפת שמן את הפח
להמשיך ללבלב ולהניב ולרשרש
בלילות החרף הקרים עם השסע
בלב
קצוי בגאון
במקביל

מירה מאיר

מספר 854

ז' באדר א' תשמ"ד

10.2.84

כפר הנשיא

*** בית החולים בצפת המה השבוע מאגשי כפר הנשיא - בכל מחלקה כמעט נציג. ג'נט במינוב - במחלקת נשים, מיה רובינסון - במחלקת ילדים, וגם שמעון פינקוס. כבי"ח עפולה היה נציגנו רונן פורסטר (כבר חזר) ובתל-השומר - אוסי אדלשטיין. זה הכול, אני חושבת; לעומת זאת חזר ג'ק קרבוך ונמצא בחדר-חולים. לכולם - רפואה שלמה.

*** ותמיר נסע לחו"ל. הפעם באמת.

*** עברנו סוף שבוע עמוס סרטים וספורט. בסרטים לא צפיתי, אומרים שהיו טובים. לעומת זאת באירועי הספורט גם כן - לא צפיתי. נמסר לי שהשגנו ניצחון מוחץ על דיטון בכדורגל: 1:6. רק לא ברור לי, למה קוראים לנבחרת "כפר הנשיא", כשמחצית שחקניה הם מחזור. היה גם משחק רוגבי לנוער. היכול חלש - רק רונן עם רגל שבורה.

ואם בספורט עסקינו - ביום א' הקרוב מתחדשים משחקי הליגה בכדורסל במשחק בית נגד עמיעד. הכול מוזמנים לבוא לעודד. יש מתנדבים לחמישיה הפותחת?

*** צוות חדר-האוכל תוגבר השבוע בצורה רצינית על-ידי אהוד המאירי ודורון ויאיר דוארי. אהוד - בשטיפת הכלים - מבקש בתוקף לא לשים את הסכו"ם הפוך... יאיר עדיין מחייך בהגשה.

*** לילדי כיתות "מירום" ו"שיבולת" היה שיעור יוצא דופן בשבוע שעבר: הם יצאו לתל רומן עם פטמה וורדה - שתי נשים מסורתיות מטובא - וקטפו יחד איתן צמחי בר שונים. אחר-כך בכיתה הכינו השתיים תבשילים מהצמחים, שנאכלו בתיאבון ע"י הילדים. המתכונים אצלי, לכל המתעניין (ת).

*** בסוף השבוע הקרוב תתארחנה בקיבוצנו שתי משפחות מטעם ועדת הקליטה: משפחת שחק מכנרת עם מספר ילדים גדולים ומשפחת פינס מרחובות עם שתי פעוטות. במרתון האירוח משתתפות משפחות רבות. זהו מאמץ "שלח לחמך על פני המים" ותאמינו, זה כדאי.

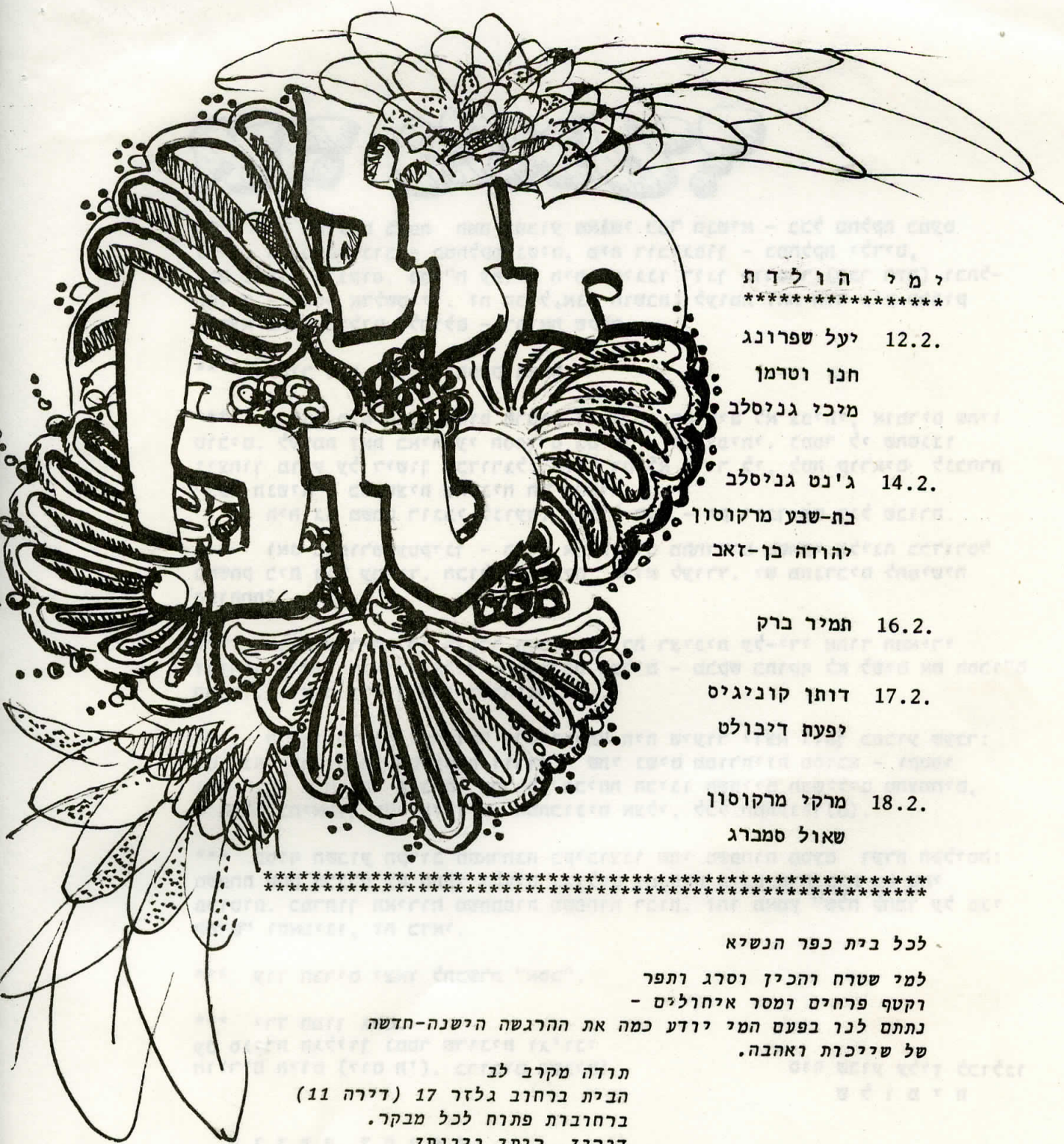
*** עוד חברים יצאו להכשרת "אסט".

*** ירד המון גשם. עם סגירת הגליון נמסר שרונית וג'וני חוזרים היום (יום ה'). ברוכים השבים!

סוף שבוע עליז לכולנו
ש ל ו מ י ת

ה ו ד ע ה ד ח ר פ ה

כבר פרסמנו את בקשתנו, להודיע אצל מי יש מכשיר-אדים, ואיש לא ענה לנו. יש ילדים חולים מאוד הזקוקים לזה. בבקשה לבוא מיד עם המכשיר למרפאה! עובדי המרפאה

ל מ ל ה ו ל ד ת

12.2. יעל שפרונג

חנן וטרמן

מיכי גניסלב

14.2. ג'נט גניסלב

בת-שבע מרקוסון

יהודה בן-זאב

16.2. תמיר ברק

17.2. דותן קוניגיס

יפעת דיבולט

18.2. מרקי מרקוסון

שאול סמברג

לכל בית כפר הנשיא

למי שטרח והכין וסרג ותפר

וקטף פרחים ומסר איחולים -

נתתם לנו בפעם המי יודע כמה את ההרגשה הישנה-חדשה

של שייכות ואהבה.

תודה מקרב לב

הבית ברחוב גלזר 17 (דירה 11)

ברחובות פתוח לכל מבקר.

דורון, רותי ויונתן

עבודה של סטודנטים

לפני שבוע נפגשנו, ועדת ההשתלמויות, עם הסטודנטים (ות) של כפר הנשיא על רקע דרישתה של ועדת כוח-אדם לחייב כל סטודנט (ית) לעבוד פעם ב-3 שבועות בימי שישי למשך 6 שעות. הנושא הזכיר לי רעיון ישן שהייתי רוצה להעלות מחדש כהצעה לוועדת ההשתלמויות.

מדי שנה אנו מאשרים לאי-אלו חברים ומועמדים לצאת לתקופה לא קצרה מהמשק לשם השתלמות במקצוע שהם בוחרים. רוב הסטודנטים יוצאים למינימום שלוש שנים ויש אף ליותר. התקופה הזאת מתאפיינת פעמים רבות בנתק מהבית ובחוסר קשר פיזי ולפעמים גם בהרגשה של חוסר שייכות. אני הייתי רוצה להתייחס לתקופה הזאת ולהציע פיתרון עקרוני שיעזור: (א) לסטודנט להרגיש שהוא איננו מעמסה לא רצויה על המשק; (ב) למשק מבחינה כלכלית.

אין זה סוד שלהיות סטודנט (ית) בישראל של שנות ה-80 אין זה מהדברים הקלים. שכר דירה גבוה מעבר לכל פרופורציה, אינפלציה דוהרת ושכר סטודנט עלוב אינם מהווים תמריץ להמוני צעירים (ות) ללכת לספסל הלימודים. אבל מאלה שהולכים ללמוד כמעט כולם עובדים בצורה זו או אחרת למחייתם. יש כאלה שמפאת מצבם הכלכלי הדחוק לומדים ביום ועובדים בלילה (ואגב, בקטיגוריה זו אני כולל את בנינו ובנותינו שעזבו את המשק!) ויש רבים שמשלבים מספר שעות עבודה בשבוע בעזרת בית, מלצרות במסעדה, וכדומה. ישנו רובד דק ביותר של בני עשירים שאינם צריכים לעבוד למחייתם, המגיעים במכוניותיהם למגרש החנייה באוניברסיטה ובחופשים יוצאים לסקי בשווייץ-ריה. אני טוען שאנחנו לא שייכים לקבוצה האחרונה ועל-כן עלינו לנהוג בהתאם. לא יתכן, לדעתי, שבנים (ות) (חברים או מועמדים) ילמדו באוניברסיטה ולא יממנו חלק מהוצאות לימודיהם בצורה זו או אחרת. ואינני מת-יחס לימי העבודה בקיבוץ, שהם חשובים כשלעצמם (כל סטודנט (ית) צריך לעבוד בחופשות שלו ובימים הפנויים בהתאם ליכולתו ואפשרויותיו ולכן אני מתנגד להצעה של ו. כוח-אדם בצורה שהיא מוצגת). אינני מבין מדוע יש הבדל כה גדול בין בן שנשאר במשק ובין בן שעזב. מדוע זה שנשאר לוקח את זה כמובן מאליו שהוא (היא) לומד על חשבון הקיבוץ ואין הוא צריך לעזור במידה זו או אחרת. האם הגישה היתה שונה, אילו ההורים היו מממנים ולא הקיבוץ? בטוחני שכן.

לכל אלה שיאמרו שאני מעודד את יציאתם וניתוקם של הסטודנטים מהמשק בכך שהם יתריצו את אי-בואם למשק בעבודה בסופי שבוע אומר, מנסיון אישי, שאין זה כך, אלא להיפך. הקשר עם המשק רק מתחזק וההרגשה שאתה תורם חלק מהנטל הכלכלי של לימודיך נותנת סיפוק ומונעת הרבה התמרמרות ותסכול. תוצר מובהק של החינוך הקיבוצי שמרגיז אותי הוא ההרגשה ש"מגיע לי" ולקחת דברים כמובנים מאליהם. הרגשה כזו יוצרת חוסר אחריות ובהכרח פוגעת בחברה עצמה. העובדה שבנים (ות) יממנו חלק מלימודיהם תיצור אווירה יותר נעימה ומעריכה מצד החברה ותקל על הרגשתם של הלומדים, שלא פעם חשים כאילו הם "מנדנדים" למערכת ורק יונקים ממנה בעת הצורך.

בשביל להקל על אלה שאינם יודעים האם הצעתי מעשית, ברצוני להציע שכל סטודנט/ית של כפר הנשיא ישתתף בפרוייקט החונכות של "פרח" שבו הסטודנט מתחייב לעזור לילד טעון טיפוח, פעם או פעמיים בשבוע 2-4 שעות. הפרוייקט הזה פועל כבר 5 שנים ותמורתו הסטודנט זכאי לתשלום שווה-ערך לחצי שכר הלימוד השנתי. ישנם אלפי סטודנטים שמשתתפים בפרוייקט זה ואינני

4

(עבודה של סטודנטים - המשך)

יכול להאמין שאפילו החרוץ והשקדן מבין הלומדים לא יכול להתפנות לשעות הנדרשות. כמובן שאם סטודנט זה או אחר מעדיף עבודה אחרת יש לעודדו, כשחשוב לא לעורר תחרות מי מרוויח יותר, אלא כל אחד לפי יכולתו ואפשרויותיו. מובן שאני מתייחס לסטודנטים שלומדים ב"מישרה מלאה" ולא לאלה שלומדים רק יום או יומיים בשבוע.

יאלר דוארי

כנת הסט השבועי

הסרט: יק ג מ ו ש היי (הכפיל)

תוצרת: י פ ו

הבמאי: אקירה קורסוואה

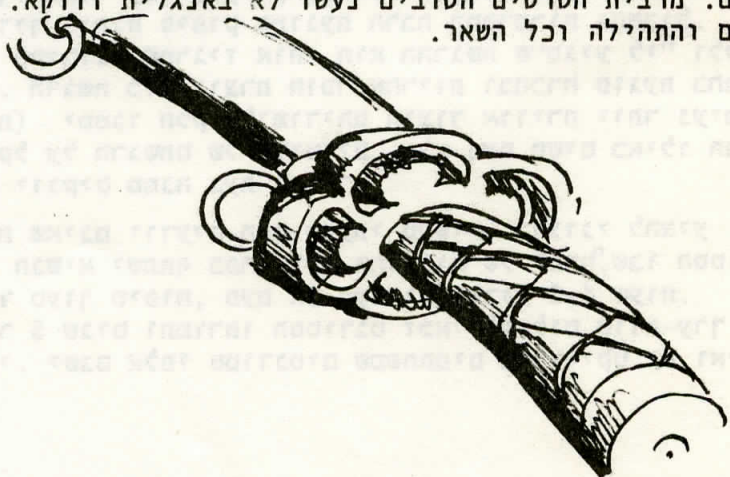
השבוע מופיע אצלנו אחד מיוצרי הקולנוע הגדולים של התקופה - אקירה קורסוואה.

רבים מכם זוכרים בוודאי את סרטו "שבעת הסמוראים". קורסוואה הוא אומן שמשתמש בכל מה שהקולנוע מעמיד לרשותו - תמונה, סדנה ועלילה כדי ליצור אווירה מיוחדת רק לו.

"קגמושה" שלו הוא אינטרפרטציה ל"כפיל" של דוסטויבסקי, אך "קגמושה" ממוקם בתקופת השוגונים ביפן, כשכל שוגון נלחם בשאר השוגונים. אחד הגדולים שבהם מת וכדי לא לערער את הממלכה יוצרים לו כפיל שיתפקד תקופת מה עד שהעניינים יתייצבו. זהו סיפורו של הכפיל, שדמותו של השוגון המת משתלטת עליו לאט לאט. הסרט הוא סרט מלחמה ורצוף בסצינות יפהפיות. אתם לא תשכחו את סצינת הקרב בסיום, קורסוואה מתזמר אותה כמו קונצ'רטו לסוסים גוססים. הסצינות המתארות את מסעות הצבא נראות כלקוחות מתמונות של ברויגל וסצינת ה"רץ" בפתיחה היא סצינת חובה בכל בית-ספר לקולנוע בעולם.

פנייה מיוחדת לדוברי האנגלית שבתוכנו. אנא, נסו להתגבר פעם אחת על המיגבלה שלכם ואל תחמיצו סרט מעולה רק מפני שאתם מתעצלים לקרוא את התרגום. מרבית הסרטים הטובים נעשו לא באנגלית דווקא. אז בואו ותיהנו מן הדם והתהילה וכל השאר.

ועדת הסרטים

בית הספר החדש

מה מתרחש בחוגים?

לפני מספר חודשים פתחנו בהתלהבות בסדרת חוגים אחה"צ. הרשימה היתה ארוכה וההיענות רבה. מקינתם גוועו עוד בטרם החלו או נפסקו אחרי נסיון קצר, מסיבות שונות. אחת מהם הוא חוג מחשבים, שמשך ילדים רבים. איתי מספר שלמדו על נגדים שונים, שהיה טוב מאוד וחבל שנגמר. זאבי נ. טוען שהילדים צעירים מדי לנושא כזה ומוכן להתחיל חוג חדש, הפעם לארכיאולוגיה.

מספר חוגים נפגשים בקביעות ומשתתפים בהם ילדים מכיתות ב'-ז':

בחוג למחול, בהדרכתה של נעה, משתתפות כ-15 בנות. נעה מרוצה משיתוף הפעולה של הדקדניות הצעירות ומדווחת שהולך מצויין.

בחוג התפירה של רג'י לומדות 10 ילדות לתפור, לגזור ולרקום. ענבל ע. ממ-ליצה מאוד ומספרת שהן תופרות בובות, דובים, דרדסים וכריות מפרווה וקטיפה. שרון ב. מוסיפה שבזמן העבודה צוחקים, שרים ומספרים בדיחות.

לחוג האמנות של דודו באים 5 אומנים צעירים. דוד מקפיד על רמה ורוח-יצירה ומקבל רק את המובחרים. עינת אומרת: "חבל שאחנו כל-כך מעטים, אבל אבא רוצה חוג קטן. אנחנו מצירים בעיפרון, לורדים וצבע-מים." טל מוסיפה: "בט"ו בשבט צירנו לחדר האוכל. תמונות יפות אבא לוקח לתל-אביב למסגר ולשים בזכוכית."

את החוג לקרמיקה מנחה יעל נ., האומרת שיש בו הרבה קצ'קס שמדברים כל הזמן, אבל עם זאת הם רוכשים הרגלי עבודה ומתקדמים יפה. אלעד, מורן ורינת אומרים שהחוג כיף, כי יוצרים שלטים, כיסים, קופסאות וכל מיני דברים יפים. על פי היצירות שמגיעות הביתה אני מעידה שאכן כך. גלי מספרת: "אני אוהבת את החוג ועושה מה שאני רוצה. בהתחלה לא ידעתי שום דבר, עכשיו אני כמעט לא צריכה את עזרתה של יעל." היות וחוג זה פופולרי ביותר וילדים רבים מחכים בתור, נפתח בקרוב חוג נוסף בהדרכת ריני.

קט-סל לבנים מתקיימים כבר חודשים בגדוד ומשתתפים בו ילדים מ"שיבולת" ו"מירוס". עתה החל גם אימון מיוחד לבנות, יחד עם גדות ומחניים, עדיה, שחזרה מהאימון עייפה אך מרוצה, מוסרת שהחוג טוב מאוד. על אימוני הקט-סל אחראי דוד דבולט.

אחרון חביב, בינתים, הוא חוג העלון בהנחייתה של תמר. שני עלונים כבר יצאו לאור. אני מקווה שאתם קוראים אותם ושרבים עוד יבואו בעקבותיהם.

כל הילדים, המשתתפים ומתמידים בחוגים השונים, נהנים וכן המנחים. נראה לי שהבנים קצת מקופחים במיבחר המוצע להם. קיבלתי רעיונות חדשים מילדי כיתת "סיני", כך שבעתיד יפתחו חוגים נוספים.

נ ו ר י ת

מה בא לי

התלבטתי רבות בגלים ובהדים שגרם לנו נושא ה"אסט" כאן. אני מודה שמלכתחילה לא היתה לי שום התנגדות ל"אסט". בידיעה ברורה שאדם טוב לו שיהיה מתלבט וישאל שאלות ויחפש את עצמו וישאל שוב. ואמרת - כל אחד עם ה"אסט" שלו. העיקר שמצא לו תשובה, זמנית לפחות. ולאחרונה, לאחר השיחה ה"נהדרת" שהיתה לנו עם גבי זוהר, טפחנו לעצמנו על השכם - שבכל זאת ולמרות הכול ניתן עוד לשוחח באיפוק בחברת כפר הנשיא. לא הרשים אותי שניתן לשוחח. לדעתי השיחה ניסתה להיות אינטלקטואלית. הכאב והקרע האמיתיים טואטאו אל מתחת לשטיח והם ממשיכים ומוסיפים להציץ ולפגוע.

השבוע כשנכנסתי לאורנים הכירה לי ידידה שתי מורות מחיפה שהצטרפו לקורס שלנו. כשאמרת שאני מכפר הנשיא, מיד התעוררו השתיים ושאלו: "איפה זה? זה המקום שיש בו הרבה 'אסט'. נכון? מה זה - 'אסט'? אתמול שיגעו אותי שאני חייבת לבוא ל"דן כרמל" (מלון בחיפה), כי מסבי-רים על 'אסט'. סיפרו לי שהיה שם זוג מכפר הנשיא שאירגן את העסק, שסיפרו ש"אסט" עשה להם פלאים. הבחור שהיה לו פחד במה - כבר אין לו. הבחורה הפסיקה להקיא באוטובוס... איך זה יכול להיות?...."

הרגשתי שהדם עולה לי לראש. הרגשתי בושה וכעס נוראים. והסקתי מסקנה. אני לא רוצה שיקשרו את הקיבוץ שלי עם "אסט". אני לא רוצה שיקשרו אותי עם "אסט". אני לא מסכימה שחברים מהקיבוץ ומהחברה שלי ייצאו ויעשו קולות ל"אסט". אם זה כל מה שמעסיק אתכם ומחזיק אתכם כאן, זה כל התוכן שלכם, אז אנא אל תגידו שאתם מכפר הנשיא. זה מבייש אותי. אני לא יודעת מה לע-לות כששואלים אותי - מה קרה? דווקא קיבוצניקים? למה?

לאחרונה אני מרגישה חזק מאוד חלוקה לשני מחנות אצלנו. זה מזכיר לי משום מה את האסיפה הנרגשת בנושא כבד אחר שאז חברים אמרו, אם אין דרך לקטול ולעקור את הנגע הזה שיהיה כאן פילוג.

האם אלה הם אותם האנשים שעדיין מחפשים??? אולי הם לא במקום הנכון? אני מצטערת אם האסוסציה חריפה מדי לטעם האנגלי. אני כנראה מתחילה לאבד קצת את חוש הטעם.

לדעת אריק צריך להביא את העניין לאסיפה. לדעתי זה שוב לא יעזור ורק תחזור המתכונת של "שיחה נהדרת". אולי כדאי היה לבחור צוות חשיבה של חכמי הכפר משני המחנות. יישבו להם, יתדיינו ויגיעו להצעות והחלטה. לי כבר נמאס לשמוע את הוויכוחים, התסכולים, הכעס וחוסר ההסכמה עם הנעשה בעניין המסיונריות. כפי שהבהרתי - ילך מי שירצה ל"אסט" וישלח גם את בניו. (אגב, שימו לב איך שהולך וגדל לנו דור של "לא בא לי". "אני חי פה עכשיו - אין עבר, אין עתיד"... "זאת הבעיה שלך"....) אבל מיסיונריות - לעבור מקיבוץ לקיבוץ, מעיר לעיר - לא!

כי המחיר כאן בבית הוא יקר מדי, מפרק ומפורר בניין שאנו מנסים להחזיק בו בכל הכוחות הנותרים. זה חזק, נכון. אבל זו דעתי והרגשתי ואני מקווה שיעשו משהו בנידון ועכשיו - למרות שמיום ליום יש אולי יותר אנשים שהם פחות אובייקטיביים.

שושנה ש.

תגובה

אריק,

קראתי את הכתבה שלך "בינינו לבין עצמנו". הגיע הזמן ובא לי חשק אדיר לענות לך.

כתבת מילים שהן הוצאת דיבה.

האם מותר לך, בתור עורך עלון ("אפילו" שזה רק "דברי הכפר") לפרסם סיסמאות כוזבות ושיקריות, כדי שישרתו את מטרותיך בלבד?

למה אתה מתכוון, כשאתה משייך את ה"אסט" להידרדרות רוחנית? על סמך מה אתה מדבר? האם אתה מכיר מישהו שעבר את אימון ה"אסט" והידרדר עקב זאת? והמשפט הצורם ביותר היה: "הדת החדשה היא דת של כפיה ושל סגפנות ואולי של אשליה עצמית". האם המוסר האישי שלך מרשה לך לזרוק סתם כך שק-רים? האם בדת היטב מה שאתה מפרסם?

אריק, אני עברתי את אימון ה"אסט" לפני יותר משנה. שמע, זה משהו. לא עצם הישיבה על הכיסא למשך ארבעה ימים (לא בשבילי, לפחות), אלא החוויה עצמה. אימון ה"אסט" היה (והוא עדיין) משהו אדיר, גדול ומהמם. האימון נתן לי את ההזדמנות לפתוח "דלתות" בראש שתמיד היו נעולות וסגורות (למה? בגלל חינוך כושל?) משום כל מיני סיבות ושיקולים, "דלתות" ששמן: פחד, חוסר העזה, תסכול, אי-יכולת, קטנות, צרות אופקים, ביישנות, חוסר ביטחון ועוד. (אריק, אתה בטח יודע מה הן "הדלתות" שלך העוצרות אותך מלממש את חלומי-תיך) ואני עמדתי משתאה ונפערה, איך עם כל דלת שנפתחה העולם שלי גדל וגדל ועוד עכשיו הדלתות ממשיכות להיפתח.

ודלת אחת היא הדלת של היהדות והישראליות. הרגשת המודעות שלי לדת, ההתקשרות וההתחברות שלי לעובדה שאני יהודיה, וזו שוב לא רק מילה הכתובה בתעודת הזהות. כמו כן גם הרבה מאוד איכפתיות למה שקורה במדינה שלנו, שאנו אוהבים. ולהרגיש אני חלק מהמדינה הזו ועלי (כמוך) לקחת אחריות למה שקורה כאן.

הבנתי מהכתבה שלך שאתה תקוע עמוק עם הבעיה ששמה E.S.T. (או כמו שצ-ריך לומר THE E.S.T. TRAINING או המרכז הישראלי) ויש לי 2 פתרונות בש-בילך:

א. שתמשיך ללכת להתנגד לאנשי כת ה"אסט". תשבור את הראש שלך בקיר ותהיה מצוברח (או לא).

ב. שתדך מזה. GET OFF IT. פשוט, תן ל"כת" הזו להיות. קבל את התופעה הזו (כמו שאומרים IF YOU CAN'T WIN THEM, JOIN THEM)

לסיכום, אריק - בעוד כחודש וחצי יש עוד טריינינג 23-24, 30-31 במרץ וכדאי לך לעבור חוויה זו - מומלץ עם כל הלב והאהבה.

שלך, עמיתתך לשעבר
שרה מ.

בינינו לבין עצמנו

משמעות המילה "דיבה" (הסבר לשרה מ.)

כאשר פלוני כותב או אומר דברים כוזבים על אלמוני והדברים האלה, שפלוני מטיח כלפי אותו אלמוני, עלולים לעוות בעיני הציבור את דימויו של אלמוני, אז יש בסיס לתביעת דיבה. אבל אם פלוני אומר על גברת אלמונית, הידועה בציבור, שהיא זונה, אזי - אף כי התואר קשה ומעליב את גברת אלמונית, שמעדיפה להיות ידועה כעובדת סוציאלית - אין כאן מקרה של דיבה.

ובמה אני אשם בהוצאת דיבה?

אמרתי: אין ל"אסט" שום תוכן אינטלקטואלי. זו עובדה, כי לא צריכים ללמוד או לקרוא או לכתוב. הכול חלוי בדברת - אחת המחלות הקשות שבהן לוקה עם ישראל.

אמרתי שה"טריינינג" הזה הוא הידרדרות רוחנית, חוליה אחרונה (לעת עתה) בתהליך פיחות ערך היהדות, ששמה דגש על ה"אני", ועל כן כל מה שקשור לכת ה"אסט" זר ליהדות (כן, כן, תוכלי לומר לי שיש גם כמה חובשי כיפה בין חסידי הכת ואענה לך, שיש בישוב אנגליקני שהוא צאצא לבית מונטיפיורי - תיקו). אמרתי שהטריינינג הזה הוא מסיונרי ועובד ללא רחמים על כל מי שנראה כמתאים ללכידה ברשת. עובדה.

אמרתי שאין חברי "אסט" מקשיבים באמת לדברים שאחרים אומרים וזה נכון, כי לא השתנה כהוא זה בגישה המסיונרית וזה מפריע לחיי חברה קיבוצית יותר מכל דבר אחר.

לא אמרתי, אבל אני באמת מהרהר בדבר, ש"אסט" הוא למעשה עסק מסחרי, שכוונתו העיקרית להרוויח כספים. היתרי רוצה שמישהו יביא מאזן של הניהול הפיננסי של הארגון (מותר לדרוש דבר כזה בכל חברה דימוקרטית).

לא אמרתי שהטריינינג לא הביא תועלת (אמיתית או מדומה) לכמה מבוגרי הקורסים למניהם. אבל יש אנשים שאומרים ששינה על מיטת-מסמרים מביאה תועלת רבה (במיוחד כשקמים בבוקר). במיטת-מסמרים קשה להאזין לתרופה להמונים.

על מודעות ליהדות

יש בין חסידי ה"אסט" שאומרים שמאז כניסתם לטריינינג הם מודעים ליהדותם. מה פשר הדבר? בין להיות מודע לבין לדעת (בהזדמנות אחרת אולי כדאי להתייחס להבדל הפחות או יותר מקביל באנגלית בין TO KNOW ו-TO BE AWARE OF). האם מודעות זאת מתבטאת בהליכה לחפש שורשים אמיתיים, התקועים עמוק בתולדות העם ואמונתו? או האם זה סתם השלמה פאטליסטית עם העובדה שנולדתי יהודי(ה)? האם מדובר כאן על קבלת זהות יהודית ברצון, על כל המשתמע ממנה - מלחמות ישראל, אנטישמיות, בידוד ושיבת קבע בארץ זו הסרודה בבעיות - או מס שפתיים של הדלקת נרות-שבת (אחרי כניסת השבת, כמובן) מפני שזה מינהג אסתיטי-רומנטי, או מחווה חלושה לחג זה או אחר של הלוח העברי?

להיות יהודי מבלי לקיים משהו מן היהדות, מבלי ללמוד ועקב למידה להתלבט, זה נראה לי כיהדות זולה.

לא פעם טענתי, גם בטור זה וגם בדיוני אסיפות הקיבוץ, שחטאנו הגדול, של מייסדי הקיבוץ, הוא שלא מסרנו לדור ההמשך שום תוכן יהודי להיותנו יהודים בארץ-ישראל. לכן כל אופנה קלוקלת ששייכת לעולם המערבי או המזרחי תיקלט בתוכנו, כי יש חלל אינטלקטואלי ורוחני ריק. לימדו אותי בבית-הספר שהטבע אינו סובל חלל ריק (בכדור הארץ לפחות) ומנסה למלא אותו בדבר הראשון הבא לידו. מחשבה לשבוע זה: לא מספיק לומר "אם אין אני לי מי לי" אלא צריכים להתלבט ב"וכשאני לעצמי מה אני".

א ר י ק

במאמרי הקודם עסקתי בהבדלים בין בחירתם של לוט ואברהם. טענתי שלוט לא הצליח להתגבר על הקשר לעובד האלילים שבו ובחר בארצי. אברהם, לעומתו, בניתוק האחרון מהחומרי, בחר בדרך חדשה. הפעם ברצוני לעסוק ב"דרך".

אברהם יוצר קוד מוסרי חדש: מה היתה דרכו החדשה של אברהם ובמה היתה שונה מהישנה?

כדי להבליט את הקוד המוסרי החדש של אברהם נתנה על מהות הקוד המוסרי הישן. לשם כך נצטרך לעיין בחוקי חמורבי (או עמורפי), שהוא קודקס החוקים הראשון בעולם הידוע לנו.

חוקי חמורבי ומושג הצדק של העמים המכונים כפינו פרימיטיביים נתבססו על מושג התגמול, על מידה כנגד מידה: "עין תחת עין, שן תחת שן ונפש תחת נפש". חוקי חמורבי פעלו לפי השליטה, שהחוטא לוקה בגופו על חטאו. כדי להמחיש את הדברים, אביא שלוש פסיקות מספר החוקים של חמורבי.

פסיקה 229 - כי יקים הבונה (בנאי) בית ולא יסדו (לא הניח יסודות) ונפל הבית על בעליו והמיתו, ומת בונה הבית (הבנאי) תחתיו.

פסיקה 230 - וכי יפול הבית והמית את בן בעליו, ומת בן בונה הבית.

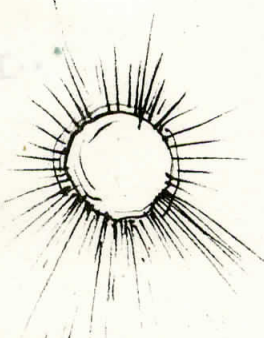
פסיקה 231 - ואם את עבדו ימית, ושילם בונה הבית עבד תחת עבד.

זהו עולם החוקים לפיו גדל אברהם, שכולו בנוי ומיוסד על הגמול הפיזי הישיר לחוטא.

איך הופכים מודל פיזי כזה למודל מוסרי-רוחני? כדי לראות איך עשה זאת אברהם, נרחיק עד פרשת גירוש הגר וישמעאל ולעקידת יצחק, הנמצאים צמודים ולא במקרה.

מספר הנחות יסוד בקשר לקוד המוסרי החדש: הקוד המוסרי החדש איננו מסתפק בענישה הפיזית, הוא מוסיף כרוכד את הכנת החטא, נשיאה באחריות למעשה שנעשה אפילו שלא ביודעין ושחזור מעשה החטא בגלוי, בהכרה מלאה. זהו למעשה העונש האמיתי - תהליך ההבנה והטיהור שבסופו.

מהו החטא שעליו הוענש-העניש אברהם את עצמו? חטאו של אברהם הוא גירושם של הגר וישמעאל בנו למידבר. זוהי הקרבת הבן באופן העקיף, הלא-מודע. ואף על פי שהיתה לאברהם רשות מאלוהים למעשה הגירוש, אין הרשות פוטר אתו מן האחריות להקרבת-בן למען שלום בית. שהרי הכול צפוי והרשות נתונה. בגרשו את הגר ואת בנו ישמעאל, יפתח אברהם מעגל שייסגר אך ורק כאשר יבין את אחריותו למעשה ההקרבה הלא-מודע. כדי להבין יידרש להקריב את יצחק הבן המועדף. ורק כאשר יבין שהרשות מהאל איננה פוטר מנשיאה באחריות ומרגש אשמה, רק אז יטוהר. במודל זה אברהם ימיר את עונש הגמול הפיזי בעונש גמול פסיכולוגי. כלומר, הוא ייצור טראומה ויפתור אותה על-ידי שחזור במודע, והוא ישתמש במעשה השחזור כתרפיה לטראומה שעבר והדחיק. כך נוצרת לנו מעין סימטריה-ראי, וכל מה שקורה בנסתר מעיני אברהם בפרק כ"א קורה לו בגלוי ובהכרה מלאה בפרק כ"ב.

(הדרך - המשך)

כדי להמחיש את הדברים, נפצל את העמוד לשניים. בצד ימין נציב את גירוש הגר וישמעאל ונקרא לו "החטא הנסתר", ומצד שמאל נציב את עקידת יצחק תחת הכותרת "השחזור".

<u>"השחזור" - פרק כ"ב</u>	<u>"החטא הנסתר" - פרק כ"א</u>
עקידת יצחק	גירוש הגר וישמעאל
<u>א</u> פסוק 3 - <u>וישכם אברהם בבוקר ויחבוש את חמורו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו, ויבקע עצי עולה ויקום וילך..</u>	<u>א</u> פסוק 14 - <u>וישכם אברהם בבוקר ויקח לחם וחמת-מים ויתן אל הגר שם על שכמה ואת הילד וישלחה...</u>
<u>ב</u> פסוק 9 - <u>ויבואו אל המקום אשר אמר לו אלוהים</u>	<u>ב</u> פסוק 14 - <u>ותלך ותתע במדבר בארבע</u>
<u>ג</u> פסוק 9 - <u>ויכן שם אברהם את המזבח ויערוך את העצים ויעקוד את יצחק בנו וישם אותו על המזבח ממעל לעצים (גלוי)</u>	<u>ג</u> פסוק 15 - <u>ויכלו המים מן החמת ותשלך את הילד תחת אחד השיחים (נסתר)</u>
<u>ד</u> פסוק 10 - <u>וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחוט את בנו</u>	<u>ד</u> פסוק 16 - <u>ותלך ותשב לה מנגד הרחק כמטחוי קשת כי אמרה אל אראה במות הילד. ותשב מנגד ותשא את-קולה ותבך</u>
<u>ה</u> פסוק 11 - <u>ויקרא אליו מלאך ה' מן השמים. ויאמר אברהם אברהם, ויאמר הנני</u>	<u>ה</u> פסוק 17 - <u>ויקרא מלאך אלוהים אל הגר ויאמר לה מה-לך הגר</u>
<u>ו</u> פסוק 12 - <u>ויאמר אל תשלח את ירך אל הנער ואל תעשה לו מאומה...</u>	<u>ו</u> פסוק 17 - <u>אל תיראי כי שמע אלו-הים אל קול הנער באשר הוא שם.</u>
<u>ז</u> פסוק 13 - <u>וישא את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסכך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעולה תחת בנו.</u>	<u>ז</u> פסוק 19 - <u>ויפקח אלוהים את עיניה ותרא באר-מים ותלך ותמלא את החמת ותשק את הנער.</u>

שימו לב עד כמה "עקידת - יצחק" הוא שחזור מלא ונאמן כמעט עד לפרט

(הדרך - סוף)

האחרון של "עקידת - ישמעאל". המודל ההפוך הוא כה נאמן עד שאם בפסוק 15 הגר משליכה את ישמעאל תחת אחד השיחים ומסתירה אותו, אברהם, בפסוק 9, שם אותו על המזבח ממעל לעצים בגלוי.

רק עכשיו, כאשר סיים אברהם את תהליך השחזור וכמעט הקריב קורבן-אדם, רק עכשיו נסגר המעגל. רק כאשר אלוהים מסיר מעיניו את עיוורון אל-ההבנה "ולשא אברהם את עיניו וירא והנה איל..." כמו בבראשית בפרק י"ג כשאלוהים אומר לו "שא נא את עיניך וראה". וכמו בבראשית פרק כ"א "ויפקח אלוהים את עיניה ותרא באר מים" (פסוק 19), אברהם מבין ומטוהר מרגש האשמה ונושא באחריות לבדה. אברהם לא רק יודע עכשיו מהי אחריות של אב-לבן, אב-לאומה, הוא גם חווה את משמעותה על דרך השלילה, דרך ההקרבה. זהו המודל שיעביר הלאה לדורות הבאים, המסר הנורא של הבנה על דרך השלילה, על דרך הראי.

יעקב ירמה את יצחק אביו (הקול קול יעקב והידיים ידי עשיו) וירומה על-ידי לבן, שתי תקופות עבד עברי יעבוד אותו עד שיבין. עם-ישראל, כדי להבין חירות מהי, יהיה עבד למצרים ומאז יזכור את חירותו דרך המשפט "זכור כי גר היית בארץ מצרים".

"ההבנה, זהו הקוד המוסרי החדש של אברהם ואותו יעביר הלאה, כצעד ראשון בגיבושה של תפיסה פילוסופית-קיומית חדשה, מורכבת ומתוחכמת מן המודל הישן. תפיסה שתהיה בעתיד הרחוק השורש, ממנו תיקח תורת המוסר וה-הכרה של העת החדשה את הלבנים לבנייתה. וכל השאר הוא בעצם בידינו, כי הכול צפוי - והרשות נתונה.

ד ו ד ו
(מאמר שני בסידרה)

שלום עכשיו, עשו שלום!

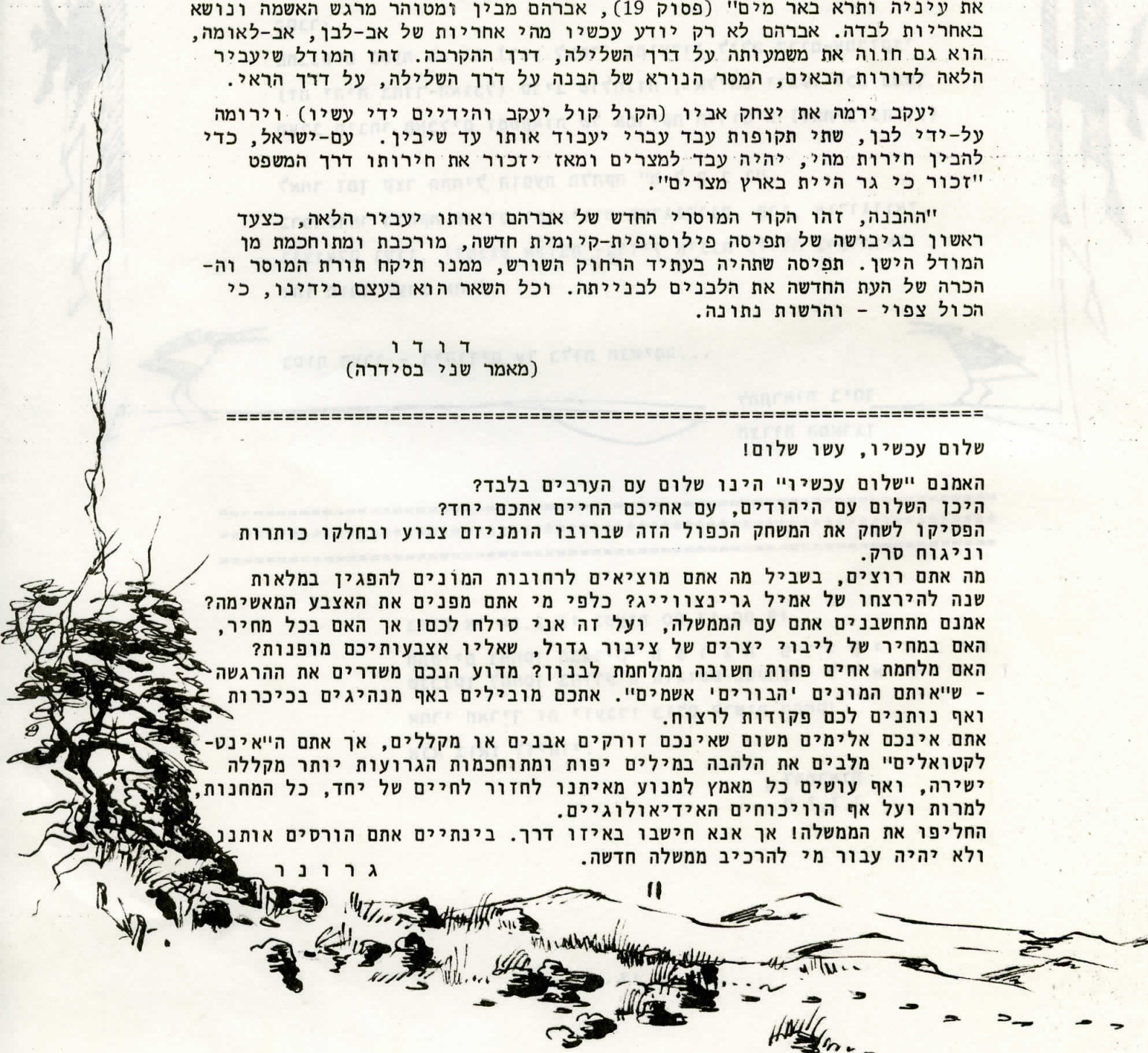
האמנם "שלום עכשיו" הינו שלום עם הערבים בלבד? היכן השלום עם היהודים, עם אחיכם החיים אתכם יחד? הפסיקו לשחק את המשחק הכפול הזה שברובו הומניזם צבוע ובחלקו כותרות וניגוח סרק.

מה אתם רוצים, בשביל מה אתם מוציאים לרחובות המונים להפגין במלאות שנה להירצחו של אמיל גרינצווייג? כלפי מי אתם מפנים את האצבע המאשימה? אמנם מתחשבים אתם עם הממשלה, ועל זה אני סולח לכם! אך האם בכל מחיר, האם במחיר של ליבוי יצרים של ציבור גדול, שאליו אצבעותיכם מופנות? האם מלחמת אחים פחות חשובה ממלחמת לבנון? מדוע הנכם משדרים את ההרגשה - ש"אותם המונים 'הבורים' אשמים". אתכם מובילים באף מנהיגים בכיכרות ואף נותנים לכם פקודות לרצוח.

אתם אינכם אלימים משום שאינכם זורקים אבנים או מקללים, אך אתם ה"אינט-לקטואלים" מלבים את הלהבה במילים יפות ומתוחכמות הגרועות יותר מקללה ישירה, ואף עושים כל מאמץ למנוע מאיתנו לחזור לחיים של יחד, כל המחנות, למרות ועל אף הוויכוחים האידיאולוגיים.

החליפו את הממשלה! אך אנא חישבו באיזו דרך. בינתיים אתם הורסים אותנו ולא יהיה עבור מי להרכיב ממשלה חדשה.

ג ר ו נ ר

לאן הערב?

ערב שבת. לאן הערב?

הערב כולנו מוזמנים ל....

חגיגה דרום אמריקנית!

הסבר:

מתכנסים בשעה 21.45 (רבע לעשר) במועדון לילה דרום-אמריקני (זה יהיה בחדר-האוכל) סביב שולחנות, אליהם יוגשו לכם במשך הערב מיבחר מאכלים ומשקאות של אמריקה הדרומית (והתיכונה...)

לאחר זמן קצר תתחיל הופעת הלהקה "למבוי".
ברפרטואר הלהקה שירים ומנגינות מארגנטינה, פרו, אורוגוואי,
ונצואלה ועוד. (למנוע אכזבה - ברזיל איננה כלולה ברפרטואר!
זהו חומר לערב אחר).

בסוף הערב - ריקודים עד כלות הנשימה...

להתראות ביחד
הצוות המארגן

ביום א' 12.2.84 בשעות 17.00-19.00
תתקיים במחסן הבגדים תצוגת פריטי לבוש
שנכנסו למחסן בחודשים אוגוסט-ספטמבר ללא סימון.
אחרי תאריך זה יועברו כולם לרשות המחסן.
אנא בואו לזיהוי.

להתראות
מינה

שלום!

רצונו לספר לך על חברי מה המכתש בימים האחרונים בקיבוץ.
הולכת ומתגלגלת קבוצה של אנשים המצויותם אתרים קצת "לח" העבית בכפר הנשיא.
האופן בו הם עושים זאת הוא ע"י השתכחותם לקרא "שירת תבנית" ובמה מצטרף:
הכוונה להוציא שירה במספר תחומים.

1. השבת קול - כל הקשור לנושא ההשבתה, מוסית, מקרובים, הקטרת.

2. תאורה - תאורה במה, תאורה לנחמה וקוצים וכד'.

3. תבואה - קשור לחדש אורזים, קשור למסיבה, עכורים מ'מדיים להוציא בתורה, תבואה וכו'.

4. כבוד - כבוד מ'מדי המצויים הנך מוקדמת כל סידור בטעם, הדישה מ'מדיה, מטעמים וממיתים -

אופן נושא אפית עזמה ומאכלים תבנית ביה ועוד.

5. במה - הדישה וסידור במה במתנים שונים ושכלול שטוח והדישה.

6. שמירת פיה - שירות שמירת פיה הוצע מזה ביקוש, תוך מתן הצמנות שורה לטלח להשגת האנשים
לפי כדורם.

נשאלת השאלה "אם זה יקבוצ?"

אז כן זה: לא סתם שצוין יהיה ראש קבוצה שתפקידו במידה הדיוק להכשיר, לעצבן,
וארגון את קבוצת הצורה כזו שהשיטה שיתן יעלה את הדישה לא אורז.

את הקבוצה יארגן אפי נמיונה שהיה למעשה אחראי לתפקידו של האורז.

הוא יקבל מועד תבנית, לעצת חלים, ועד תתקנה, מועדיו... תבנית עתידה מוקדשי ובהתאם

יתעם מוגש שירות נאוג לא אורז.

מבחינה אצמיתסטרטגית אנשים שיצטרפו לאגדת הקבוצה יבדו מניסיונות תרבות גבית

ויצמדו לרשום "שירת תבנית".

מקרה בו קבוצה מסוימת תמצא לא פצולה לתקופה מסוימת (לצדמא: "צוות קול" לתקופה

של חודש יהיה מחוסי תצמית... יצמדו חברי הצוות לנישול תרבות גבית ודישה.

אין כאן כוונה ליצור בים להשפעת מערכת העבית הדישה כ' אם לקחת את עצמך.

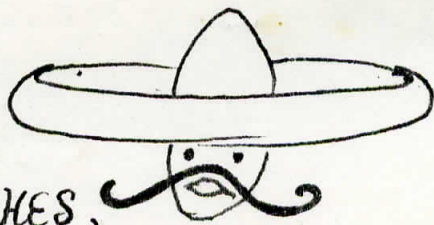
קצת יוב מתק רצון להעביר!

בזה המשק מעבר לדף...

ואם אף על פי חוצה לעולם יוצא, להחליט מעצב יוצא - צוהי הצבאית - בשבילך.
שם שחקן לעולם הוא לבנה לעולם סנה או לאזני נחלה -
או לעולם פתח לעולם העל: 180 - 116 לעציון ביצעה תחום
ברצונך לעולם.

זה אם אף על פי כן תוצא - על הצמח להחליט להחליט - השתנה
שלו בלעמים שנתק מלא זה.
שלם ביציון ומערכה מלא
אזי וינין.

לפי שם שחקן

BUENAS NOCHES,

עדה טאג וברוכים הבאים אהלים פראג -

אמריקא. עפיק עס השואחן שן מין מאכע:

GUACAMOLE - סעט אהוקא , ו - FRIGIOLES

- מאכע שאליט פיקני, שנייה מיטע האטע

האקסיקני. מלוד מאט SANGRIA - מסקה יין ארגאני -

עקנות. עזע מאט תחילת הופעת העהקה האהאעט

"מאכעו" הנותנת העדה תכנית מאכע.

ההפסקה נגיש עכס "EMPANADAS" - עמחיות השר

ארגאניאל. עכס עזע מסקה וצפו בהנאה ההמשק.

עכס ההנאה נגיש קבה מקסיקני האוספת

"DULCE DE BATATA" הגהינה - שיה מאקור ארגאני.

העו הנעמית והכינו את הנשימה עריקודים

עז אור ההוקר !

"WHAT'S NEW ? "

- =====
- >> The hospital in Zfat is being kept busy this week by members of Kfar Hanassi. We have representatives in several different wards - Janet Nemenoff, Maya Robinson (children's) and Shimon Pincus. And in Afula hospital, Ronen Forster (now home). We wish everyone a very speedy recovery.>>
- >> Last weekend was crammed with sport and films. A football victory for us against Dishon 6:1, and a Junior Rugby match against Kibbutz Yizreel - the result - Ronen's broken leg!! Next week the Basket Ball season opens with a match against Amiad. All are invited to come and cheer on our team. Both films were good, I'm told. >>
- >> There were strong reinforcements this week to the Dining-room staff - Ehud Ha'meiri and Doron & Yair Doari. Ehud, in the washing-up department asks everyone please not to put the cutlery in the machine upside down! Yair, who is serving, is still smiling!! >>
- >> The children of Merom and Shibbolet (grades 4,5,6) had a fascinating lesson this week. They all went out to "Tel Roman" with two women from Tuba and picked together with them various wild plants. Afterwards, in the classroom, the women prepared traditional dishes from the plants and a good time was had by all. If anyone is interested, Shlomit Lifshitz has the recipes. >>
- >> Next weekend two families interested in coming to settle on Kfar Hanassi will visit us - one family from Kinneret with older children, and the other from Rechovot with 2 young children. >>
- >> I think we had some rain this week!" >>
- >> And tonight (Friday) a SOUTH AMERICAN EVENING in the Chadar Ochel - so come one and all and ENJOY yourselves. >>

>> SHABBAT SHALOM >>

MAZAL - TOV

*** BIRTHDAYS ***

12.2. Yael Shprung	17.2. Dotan Konigis
Chanan Waterman	Yifat Devalt
Micky Genislav	
14.2. Jeanette Genislav	18.2. Marki Marcuson
Batsheva Marcuson	Shaul Samberg.
Yehuda Ben-Zeev	
16.2. Tamir Barak	

***** Doron and Ruti Cohen would like to thank all those who knitted, sewed, sent flowers and good wishes on the occasion of the birth of their son, Yonatan *****

